

og udtales Forventning om, at disse Ændringer maaske kan blive gennemført i dette Ting. Jeg ønsker ikke at sinke Lovforslagets Gang gennem Tinget, men jeg mener ogsaa, at vi meget hurtigt maa kunne blive klar over, om der er Adgang til at skabe enkelte Forandringer i Lovforslaget, ganske vist Smaaforandringer, men dog Forandringer, som kan have deres Betydning.

§ 38 i Lovforslaget er blevet ændret i Landstinget, men jeg mener ikke, at den indførte Ændring er heldig. Ændringen gaar nemlig ud paa, at der gives Adgang til at anbringe Børn hos Personer, der nyder Fattigunderstøttelse. I Udvalget af 1918 var der stærk Strid om dette, men hele Udvalget paa eet Medlem nær enedes dog om, at man skulde forhindre, at Værgeraadsbørn skulde kunne anbringes hos Folk, som nød Fattigunderstøttelse. Der var kun eet Medlem, som var interesseret i, at der skulde være en Mulighed her, og det er dette Medlem, Hr. Landstingsmand Steincke, der har haft Lykken med sig og har faaet sin Villie gennemført i Landstinget. Jeg ønsker dette Spørgsmaal overvejet i et kommende Udvalg for at prøve, om man ikke kunde enes om at føre denne Paragraf tilbage til dens oprindelige Skikkelse. Jeg er nemlig noget betænkelig ved at opretholde en saadan Bestemmelse, at Børn under visse Omstændigheder kan anbringes hos Familier, der nyder vedvarende Fattigunderstøttelse. Det gælder dog om at faa anbragt Børnene i saadanne Hjem, hvor man kan være sikker paa, at de ikke lider Mangel.

Endvidere har der fra de forskellige Ordføreres Side været talt om de saakaldte uopdragelige, og samtlige, der har talt derom, er enige om, at den nugældende Bestemmelse ikke er helt fyldestgørende. Det er farligt pædagogisk set at give enkelte Børn eller Elever paa Hjemmene en Forestilling om, at naar de bare viser sig tilstrækkelig uopdragelige, kan de blive sendt hjem igen. Samfundet maa ikke slippe disse Børn, og her mener jeg ogsaa, der er Grund til i en kort Udvalgsbehandling at drøfte Muligheden af at finde en Udvej til Løsning af denne Side af Sagen.

Endelig er der § 70, som handler om Oprettelsen af nye Plejehjem eller Børnehjem. Det forekommer mig ogsaa, at den Ændring, der paa dette Punkt har fundet Sted i Landstinget, er af en uheldig Karakter. Jeg synes, den giver Adgang til, at saadanne Hjem kan oprettes, uden at der er Garantier for, at de har de Betingelser, som man nødvendigvis fra Samfundets Side

maa kræve, at de skal være i Besiddelse af for at kunne være Plejehjem. Jeg ønsker derfor denne Paragraf ført tilbage til dens oprindelige Skikkelse.

Naar jeg ønsker en kort Udvalgsbehandling, er det yderligere, fordi der fra de Mænd, der staar i Opdragelsesarbejdet, er fremkommet Ønske om enkelte Ændringer til nogle af Paragrafferne. Jeg mener, at bør Sagkundskaben høres, naar Loven skal føres ud i det praktiske Liv; bør Sagkundskaben ogsaa høres, naar Loven er ved at blive lavet. Derfor vil jeg for mit Vedkommende gerne imødekomme Ønsket fra dem, der er repræsenteret i Børnesagens Fællesraad, om at faa Lejlighed til at fremføre deres Synspunkter.

Naar jeg nu har dvælet ved disse smaa Ændringer og talt om de principielle Uoverensstemmelser, der er mellem det foreliggende Lovforslag og det, jeg kunde ønske, vil jeg gerne slutte med at udtale min Glæde over de gode Ting, som Lovforslaget byder paa. Gennem hele vor Værgeraadsløvgivning har der været to Synspunkter, der stredes om Herredømmet, jeg vil for Kortheds Skyld kalde dem det juridiske og det pædagogiske Synspunkt. Det forekommer mig, at jeg hørte ligesom Klängen af det juridiske, den Gang den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) havde Ordet. Men jeg blev ikke ængstelig for det, for naar jeg ser paa det foreliggende Lovforslag, forekommer det mig, at det pædagogiske Synspunkt er trængt saa stærkt frem, at det juridiske, det politimæssige, det dømmende Synspunkt er sat hen paa den Plads, hvor det bør være i denne Forbindelse. Det er klart, at et Forhold som Værgeraadforholdet, der griber ind lige ved Siden af Forbrydelser og Lovovertrædelser af forskellig Art, maa ligge nær op ad Politiets Afgørelser; men det har for Gennemførelsen af Værgeraadstanken været en Betingelse, at det juridiske Synspunkt, kunde trænges tilbage. I det foreliggende Lovforslag mener jeg, man kan sige, at det pædagogiske Synspunkt, Opdragelsessynspunktet, er kommet stærkt frem. Dette hilser jeg med Glæde, thi det trængtes der til. Hele den forebyggende Forsorg, som det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen var inde paa at tale om, er jo netop den Del af Værgeraadssarbejdet, der i høj Grad kalder paa Opdragelsesprincippet.

En afgørende og meget glædelig Forbedring der ligger i, at Værgeraadens Myndighed bliver stærkt udvidet, og at Overværgeraadet for Fremtiden kun bliver en Appellinstans. Naar man har set, hvor-